

De Vaste Zet keert terug op het hoogste nivo

Damvereniging Cema/De Vaste Zet viert dit jaar haar vijfenzeventig jaar bestaan. Het eerste tiental vergrootte de feestvreugde door afgelopen zaterdag kampioen te worden in de nationale hoofdklasse.

Na een jaar afwezigheid keren de Geleenders daarmee weer terug op het hoogste nationale nivo. Het negende slachtoffer in deze competitie werd degradatiekandidaat VAD uit Amsterdam (07-13). Na tien rondes en negentien punten is De Vaste Zet onbereikbaar voor concurrent Damlust uit Gouda dat op drie punten achterstand volgt. De grote kracht van de Geleense formatie ligt in het feit dat er individueel nauwelijks verloren wordt. Van de honderd wedstrijden eindigden er tot dusver slechts zeven partijen in een nederlaag. Daartegenover staan zesendertig persoonlijke zeges. Tegen Amsterdam leverde de laatste aanwinst, de in Frankrijk woonachtige Ivoriaan Oscar Lognon, een puike prestatie door al in de opening zijn tegenstander Huib van der Vossen te overklassen. In diagram 1 liet de Amsterdammer met zwart 18. 05-10? volgen. Waarschijnlijk was hij bang voor de gevolgen van zo-

wel a) (21-26) 29-23! (26x37) 34-30 (25x34) 39x10 (05x14) 38-32 alsook b) (08-12) 28-23, hoewel dit na (13-19)! tot spannend spel leidt. De partijzet wordt echter hardhandig afgestraft door de Frans kampioen: 19.31-26! 21-27? Leidt tot schijfverlies. Alleen via (13-18) 26x17 (18-22) had zwart zich, althans in materieel opzicht, kunnen redden. Partij: 20.47-41 01-06 21.41-36! 06-11 22.26-21 27-31 23.36x27 08-12 Het

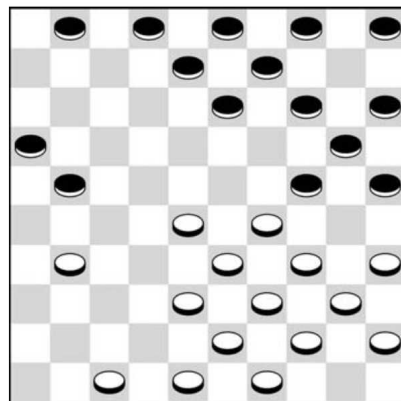

Diagram 1

lijkt alsof zwart de verloren schijf kan heroveren, echter 24.48-42! 02-08 Zwart moet eerst het gat op veld acht dichtten. Met een kleine combinatie beslist Lognon de partij: 25.21-17!! 12x23 26.29x18 13x22 27.33-29 24x33 28.39x06 en de VAD-speler gaf op. Luikenaar Patrick Casaril staat vooral bekend om zijn voorzichtige speelstijl. In Amsterdam verraste hij niet alleen zijn tegenstander maar ook zijn teamgenoten door een gevaarlijke Partie Bonnard op het bord te toveren. Het avontuur liep goed af, maar in de stand van diagram 2 lijkt het vooralsnog mis te gaan voor de sympathieke Waal. Zijn tegenstander Storm (kan het

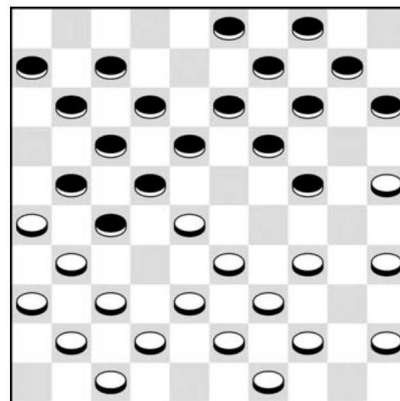

Diagram 2

toepasselijker gezien het spelbeeld?) had met wit groot voordeel kunnen behalen door 34-30! te spelen. Een enkele variant ter illustratie: (18-23) 39-34! (23x32) 37x28 (13-18) 44-40! (15-20) [Op (18-23) volgt de winnende combinatie 41-37 (23x41) 25-20 (14x25) 38-32! et cetera] 42-37! (09-13) [(18-23)? 49-44! (23x32) 37x28 en dan a) (09-13) 43-39!! + of b) (12-18) 41-37! (18-23) 37-32! en zwart staat uiterst precair. Partij: 17.50-45 02-07 18.45-40 15-20 19.34-30 18-23 20.40-34 23x32 21.37x28 13-18 22.44-40 18-23 23.49-44? De stelling bevat een werkelijk prachtige winstvariant voor de Amsterdammer. Na 42-37! (23x32) 37x28 hoeft wit name-

lijk geen vrees te hebben voor (24-29)!? wegens 33x13! (22x44) 31x22 (09x27) en nu het fraaie 36-31! (27x36) 47-42 (36x47) 43-39 (44x33) 38x29 (47x24) 30x19 (14x23) 25x05!! Deze dam lijkt duur maar wit wint meteen twee schijven terug, waarna het eindspel eenvoudig wint. Terug naar de partij: 23. 23x32 24.33-29 24x33 25.39x37 10-15 Spannend was het steeds, maar de stelling is voor het eerst gelijkwaardig 26.44-39 19-23 27.39-33 03-08 28.30-24 20x29 29.33x24 23-28 30.34-30 08-13 31.43-39 13-19 32.24x13 09x18 33.38-33 04-09 34.30-24 09-13 35.40-34 13-19 36.24x13 18x09 37.34-30 12-18 38.42-38? Onder druk van de klok en wellicht ook van de machtiger ogende zwarte formaties maakt Storm een positionele fout. Na 33-29! (09-13) en vervolgens de terugruil 39-33 (28x39) 37-32 (27x38) 42x44 is een puntending de meest logische uitslag. In de partij wordt wit weggedrukt: 38. 18-23! 39.30-24 09-13 40.35-30? Dan liever de wanhoopscombinatie 25-20 (14x25) 35-30 (25x32) 47-42 (28x39) 37x08 hoewel zwart ook dan gaat winnen. Partijslot: 40. 23-29 41.38-32 27x38! 42.33x42 29x20 43.42-38 13-19 44.39-34 21-27 en wit gaf op